

TRATAMENTUL CU INTERFERON ÎN HEPATITELE VIRALE. REZULTATE PRELIMINARE

Emilia Nicoară, Manuela Cirescu, Natalia Roșiu, M. Dragomirescu, Doina Stănescu, Dana Cioflec, A. Crișan, Narcisa Nicolescu, L. Sălăgean

Clinica de Boli Infecțioase, Universitatea de Medicină și Farmacie
Centrul de Sănătate Publică, Timișoara

Interferonii, molecule proteice produse de celule eucariote, ca răspuns la diverși stimuli, au un larg spectru de proprietăți biologice: rol imunomodulator, antiviral, antiproliferativ și de inducere a deficienței celulare. Sunt utilizate în practică în prezent trei tipuri de interferon alfa și două tipuri de IFN, obținute prin stimularea liniilor celulare limfoblastice și respectiv a leucocitelor umane. Activitatea antivirală a IFN alfa asociată celei imunomodulatoare a stat la baza utilizării acestui produs în terapia hepatitelor virale cronice. În prezenta lucrare am luat în studiu un număr de 7 bolnavi ce au beneficiat de tratament cu IFN alfa în anii 1993-1994 și sunt dispensarizați și în prezent. Au fost urmăriți în dinamică parametrii clinici, biologici și markerii serologici ai infecției cu HBV, HCV, HDV. Administrarea IFN s-a făcut subcutan de 3 ori/săptămână, pe o durată variind între 2 și 6 luni, în funcție de forma clinică de hepatită virală. Durata cea mai scurtă a tratamentului a fost cea a cazului de HBV forma prelungită, cu recădere (2 luni), iar administrarea timp de 6 luni s-a făcut la pacienții cu hepatită cronică B sau B+D. Bolnavul cu hepatită cronică cu HCV a beneficiat de tratament de 4 luni. În experiența noastră, utilizarea IFN s-a dovedit eficientă la 4 din cele 7 cazuri urmărite, în funcție de criteriile mai sus menționate. Rezultatele încurajatoare ne indică problema utilizării IFN și în viitor, sub controlul și al examenului morfopatologic.